

گفتگوی دویچه وله با منصور اسالو: پرونده سندیکای واحد روال عادی نداشته است

مهیندخت مصباح

هفتم اسفند ماه هشتاد و پنج

محاکمه رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد روز شنبه پنجم اسفند ماه در شعبه ۱۴ دادگاه انقلاب به صورتی غیر علنی برگزار شد. جلوگیری از ورود اعضای خانواده و همراهان منصور اسالو، اعتراض مسالمت آمیز آنها در خیابان معلم را به همراه داشت. اسالو در گفتگو با دویچه وله تاکید می کند که پرونده سندیکای واحد سیاسی نیست.

مصاحبه: مهیندخت مصباح

اتهام شما اقدام علیه امنیت ملی عنوان شده و دادگاه تان هم غیر علنی بود. آیا در دادگاه مشخصا گفتند اقدام علیه امنیت ملی یعنی چه؟

نخیر! در کیفرخواست دو اتهام به من زده شد که من می توانم تنها در چارچوب کلی آنها صحبت کنم. قاضی محمدی گفت اتهام های من فعالیت های تبلیغی علیه نظام و تبانی و اجتماع برای اخلاص در امنیت داخلی کشور هستند. در جزئیات پرونده اگر من بخواهم وارد شوم که چه پرسیدند و من چه جواب دادم، ممکن است بنا به تذکری که جناب قاضی در مورد غیر علنی بودن دادگاه داد، اتهام جدیدی به من بزنند و تاوان بیهوده ای هم بخاطر آن بپردازم. اما درکل هیچ چیز مشخصی که حتی در قوانین داخلی خود کشور بتوان آن را توجیه کرد وجود نداشت و من کاملا ایمان دارم به این موضوع و وکلای من هم همین نظر را داشتند و چیزی که به این اتهامها مربوط شود، درکل مطالب مطرح شده نبود.

سیر دادگاه چگونه بود؟

دادگاه، ادامه بازجویی های اوین بود. جناب قاضی سوالاتی داشت و آنها را در يك کانال بخصوص تعقیب می کرد و تقریبا هم از من جواب های آری یا نه می خواست، یعنی دست من برای توضیح، انطور باز نبود. قاضی محمدی، در آخر فرمودند که من می توانم بعنوان آخرین دفاع هر چه می خواهم بگویم. امکان دفاع شفاهی را به من دادند و گفتند میتوانید لایحه وکلارا هم بنویسید و بدهید. ما توافق کردیم که لایحه ای توسط من و وکلایم دکتر مولایی و آقای خورشید تهیه شود و تا پنج روز دیگر ارائه دهیم

شما جایی گفته اید که وکلایتان ۱۲۰۰ صفحه پرونده شما را مطالعه کرده و گفته اند که سندی علیه تان نیست. با وصفی که در مورد دادگاه می کنید، دورنما را چه می بینید؟

والله نمی شود حدس زد. چون به نظرم روالی که در حال طی شدن است، عادی نیست. من این پرونده را منبعث از ماجرای حمله شورای اسلامی شرکت واحد و خانه کارگر به کارگران سندیکا می دانم. بعد از آن حمله، پرونده سازی و بازداشت های متناوب ما دست به دست هم دادند. جلوی چشم ماموران امنیتی، خانه کارگری ها ما را ضرب و شتم

کردند. سرما را شکستند. ما شکایت کردیم و شکایت ما داشت به جاهایی میرسید که با دستگیری و پرونده سازی برای خودمان مواجه شدیم. چون عاملین این زد و خورد میخواستند اصل مسئله به محاق برود. با این توضیحات می‌خواهم بگویم که پرونده سندیکای کارکنان واحد سیر عادی نداشته است. هزینه‌هایی که تا امروز این کارگران برای تشکل مستقل خود می‌پردازند، همه از آنجا آب می‌خورد. ما در هیچ قانونی ممانعت از تشکل‌های کارگری را نداریم. به نظر می‌رسد با این اتهام‌ها که به من زده‌اند، یا می‌خواهند ما را از ادامه کار خود باز بدارند یا به نوعی به دیگر کارگران پیام بدهند که سندیکا تشکیل ندهند. علت هم اینست که با فعالیت ما، منافع کسانی که این سالها به جایگاه‌های کارگری تکیه زده بودند، به خطر می‌افتد و امکاناتشان مثل شوراهای اسلامی شرکت واحد و یک بخشی از خانه کارگر از بین می‌رود. اینها از ابزارها و روابط‌شان برای اعمال نفوذ علیه ما استفاده می‌کنند

یعنی جلوه سیاسی و امنیتی دادن به کارهای شما، از این ناحیه شروع شده است؟

دقیقاً! من از روز اول بازجویی همین را گفته‌ام که همه تلاش شما از پرونده سازی علیه من و همکارانم اینست که می‌خواهید سندیکا را منحل و تعطیل کنید و تمام این پرونده سازی و محکمه ناشی از فعالیت‌های کارگری ماست. در حالی که اعتراض‌های کارگری در چارچوب قوانین بین‌المللی و داخلی شناخته شده است.

الان با توجه به مسایلی که پیش آمده، باز هم جلسات سندیکایی و صنفی دارید یا تشکل‌تان از هم پاشیده است؟

خیر! ما هر هفته در منازل همکاران و جاهایی که تا حد کمی می‌توان از امکانات عمومی استفاده کرد، جلسه داریم. کارت‌هایی هست که به همکاران برای کمک مالی داده می‌شود تا خانواده کارگرانی که بیکار شده‌اند و ۱۳ ماه است حقوق و مزایا ندارند، بتوانند نیازمندی‌های خود را تامین کنند. سندیکا هنوز به کارش ادامه می‌دهد و ما خوشحالیم که دستاوردهایی از جمله افزایش ۳۰ درصدی حقوق‌ها در شرکت واحد، رسمی شدن کارگران قراردادی، گرفتن دو دست لباس طبق پیمان‌های دسته جمعی مثل کت و شلوار و جلیقه و پیراهن و شلوار کار داشته‌ایم. اینها همه با تلاش‌های سندیکا از سال ۴۷ شمسی بوده است. سندیکا نپاشیده، اما فشار زیادی به همکاران ما وارد می‌کنند. آنها را به اداره حراست و جاهای دیگر می‌برند و تهدید می‌کنند که ارتباط با سندیکا نداشته باشند، اما آنها سندیکا را نماینده و روح حاکم بر حق طلبی خود می‌دانند. خوشبختانه این حق‌طلبی ما به گونه‌ای بوده که پیشداوری منفی نسبت به ما در میان برخی مسئولین نظام هم دارد رنگ می‌بازد. تلاش‌های ما در ادارات کار به اینجا رسیده که طبق قانون ۵۰ درصد دستمزد و حقوق کارگران اخراجی پرداخت شود. البته هنوز رای نهایی در هیات حل اختلاف و دیوان عدالت اداری صادر نشده، ولی تا صدور این رای کارفرما موظف است تا ۵۰ درصد حقوق و دستمزد را بپردازد.

ما دیروزنامه‌ای از دادگاه حقوق شهروندی برای مدیر شرکت واحد و مدیر سازمان کار و آموزش فنی حرفه‌ای تهران بردیم که الان هم آقای مددی دنبال کار آن است. امیدواریم بتوانیم با روشنگری‌هایی که کرده‌ایم و آشنا شدن برخی مسئولین با حقوق قانونی کارگران، حقوق همکاران اخراجی خود را استیفا کنیم تا آن گونه که قول داده‌اند، این گروه از همکاران ما پس از ۱۳، ۱۴ ماه بیکاری، قسمتی از حقوق تضییع شده خود را دریافت کنند.